

Тукъ живѣятъ сѣщо така множество красиви гължби. Особено хубавъ е малкиятъ гължбъ вонга. Той е бѣлъ, лекъ, нѣженъ. Ято отъ тия гължби, които летятъ надъ нѣкое дърво, лесно могатъ да се смѣтнатъ за падающи снѣжни парцали.

Въ рѣкитѣ и заливитѣ на Австралия се вѣди много риба. Има особени и интересни видове. Има, напр., риби съ плавници като човѣшки рѣце, съ които тѣ залавятъ своята плячка.

Ароаситѣ — дълги зеленикави риби съ голѣма уста — които приличатъ донѣйде на нашата щука, изскачатъ изъ водата на брѣга и пълзятъ и скачатъ по пѣсѣка на откритъ въздухъ.

Има риба, тѣлото на която е покрито не съ луспи, ами съ гѣста бѣла и тънка четина.

Тукъ се вѣди и така наречената риба стъкловидна змиорка. Цѣлото ѝ бледно, безцвѣтно тѣло дотолкова е прозрачно, дотолкова прилича на плоска стъклена пластинка, че ако се тури върху печатана книга, презъ нея могатъ да се видятъ напечатанитѣ букви.

Да, австралийскитѣ чудесии нѣматъ изказване!...

Книги, които препоръчваме на читателитѣ си.

1. Въ пустинята, отъ В. Немировичъ-Данченко. Издание на книгоиздателство „Хемусъ“. Цена 3 лева.

Не единъ пѣтъ сме чели сухи описания за пѣсѣцитѣ и горещинитѣ на великата африканска пустиня Сахара, за явяващитѣ се миражи презъ най-горещото време на деня, за тежкото пѣтуване съ издържливитѣ камили и за спасителнитѣ оазиси. Обаче живо, художествено описание на тѣзи мѣста и явления рѣдко е падало въ рѣцетѣ ни.

Известниятъ у насъ руски белетристъ В. Немировичъ-Данченко ни дава въ книжката „Въ пустинята“ три разказчета, въ които ни разкрива нагледно добритѣ и лошитѣ страни на тѣзи мѣста.

— „Още отъ сутринята ние пѣтувахме въ пустинята Сахара. Пѣсѣци ни заобикалятъ отвсѣкжде. Горещиятъ вѣтъръ е насипалъ цѣли пѣсѣчни хълмове, които на слънце блещатъ като злато. Често забелязваме змийски следи и бѣли кости отъ умрѣли камили. Навредъ царува дълбока тишина. Пѣсѣкътъ се рони безшумно подъ тънkitѣ крака на камилитѣ . . .

„Къмъ пладне мене ми се стори, че нѣкакво нажежено жѣлѣзо се допира до лицето ми. Трѣбваше да забуля главата си съ бѣлия коприненъ платъ, който бѣхъ купилъ. Едвамъ дишахъ. Въ гърдитѣ ми сякашъ горѣше огънь . . .